Opvolging van patiënten die een antipsychoticum gebruiken: een kwaliteitsverbeterproject

Haio: DAMBRE Arne , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: DE ROOVER Winnie

Context: Mede door de vermaatschappelijking van de zorg komen er meer psychiatrische patiënten in de eerste lijn terecht. Het wijkgezondheidscentrum (WGC) Brugse poort telde in het jaar 2017 203 patiënten die een antipsychoticum gebruikten, hetgeen overeenkomt met 3.5% van de patiëntenpopulatie. De opvolging van deze patiënten is complex en verliep tot nog toe weinig gestructureerd.

Onderzoeksvraag: Hoe verloopt de opvolging van patiënten die een antipsychoticum gebruiken? Is er ruimte voor verbetering? Welke elementen dienen opgenomen te worden in een interventie ter verbetering van deze opvolging? Wat is het effect van een jaarlijks antipsychoticaconsult als interventie?

Methode: Vooreerst werd in een literatuurstudie onderzocht waaruit de opvolging van patiënten die een antipsychoticum gebruiken idealiter zou moeten bestaan. Op basis van een exploratieve dossierstudie bij een steekproef van 40 patiënten werd een analyse gemaakt van de manier waarop de opvolging van deze patiënten in het WGC verliep voor de start van dit project. De resultaten van deze analyse en van de literatuurstudie werden gebruikt om in overleg met de artsen van het WGC een interventie op te stellen op maat van de praktijk, bestaande uit een jaarlijks antipsychoticaconsult aan de hand van een checklist. Om het effect van de interventie na te gaan op de metabole opvolging, werd via de databank van het EMD vergeleken hoe vaak de metabole parameters werden bepaald in de periode voor de start van het project en de periode waarin het project liep en de interventie werd ingevoerd, bij alle patiënten (18jr) die in de respectievelijke periodes een antipsychoticum namen. Tot slot vond er ook een kwalitatieve evaluatie van de interventie plaats onder de vorm van een focusgroepsgesprek met de artsen van het WGC.

Resultaten: In de periode waarin het project liep en de interventie werd ingevoerd vond vaker een meting plaats van het gewicht, de buikomtrek, de nuchtere glycemie en de lipiden, vergeleken met de voorafgaande periode. De kwalitatieve evaluatie van het antipsychoticaconsult was overwegend positief. De artsen waren unaniem van mening dat ze de interventie wensten te behouden. De systematiek en het bewustzijn dat de interventie bracht werden geapprecieerd, net als de optie om een crisisplan op te stellen. Sommige artsen gaven aan een drempel te voelen om in te zetten op het metabole luik van het antipsychoticaconsult of om in te gaan op de patiëntendoelen bij zwakker begaafde of paranoïde patiënten. Tevens was er de vrees dat de focus te veel op een eventuele medicatiewijziging zou liggen.

Conclusie: Dit project kan op basis van de overwegend positieve kwalitatieve evaluatie en de kwantitatieve toename in het meten van metabole parameters als een succes worden beschouwd. Mits enkele aanpassingen zal de interventie voortgezet worden.